

22.1.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 0999/2009 af Sieglinde Müller, tysk statsborger, om bankernes afvisning af at modtage kontante indbetalinger fra personer, der ikke er deres kunder

1. Sammendrag

På baggrund af EU-forordningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge – der vedrører beløb over 10.000 euro – har tyske pengeinstitutter gjort det umuligt for personer, som ikke er deres kunder, at indbetale små kontante beløb på kundekonti. Ofte har folk med beskedne midler ingen bankkonto, og denne nye politik betyder, at de har vanskeligt ved at betale husleje, elektricitetsregninger, børnebidrag osv. Andrageren spørger, a) hvorvidt gennemsnitsborgere med helt almindelige betalingsforpligtelser er underkastet EU-lovgivningen om hvidvaskning af penge, og b) hvilken del af denne lovgivning, der legitimerer bankernes optræden.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 3. november 2009). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 22. januar 2010.

"Andragendet

Andrageren klager over, at de tyske pengeinstitutter har gjort det umuligt for personer, som ikke er deres kunder, og som overhovedet ikke har en bankkonto, at indbetale små kontante beløb på kundekonti. I henhold til andrageren er bankernes obstruerende adfærd blevet begrundet med EU-forordningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Kommissionens bemærkninger

Overordnet set er det ikke ulovligt for et pengeinstitut at kontrollere identiteten på en person, der ønsker at benytte instituttets finansielle tjenesteydelser. Faktisk fastslås det i direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge¹, at pengeinstitutterne og navnlig bankerne skal gennemføre en kundelegitimationsprocedure, når en person agter at etablere en forretningsforbindelse med en bank som f.eks. ved åbningen af en bankkonto.

Den situation, som andrageren redegør for, er imidlertid af en noget anden karakter, da den vedrører tilfælde, hvor personer, der ikke har en bankkonto, ønsker at gennemføre visse lejlighedsvis finansielle transaktioner, såsom kontant betaling af elektricitetsregninger, via en bank. Tilsyneladende er det i nogle medlemsstater muligt for personer at betale f.eks. deres elektricitetsregninger kontant ved kassen i banken, som herefter vil kreditere det relevante elektricitetsselskabs konto. I denne forbindelse kan der være kontraktprocedurer, der skal overholdes, og som kan fastlægges i samarbejde mellem banken og kontohaveren, dvs. i dette tilfælde elektricitetsselskabet, som ønsker at vide, hvilken af dets kunder der har betalt hvilken faktura. Disse procedurer kan omfatte bankens behov for at fastslå den pågældende persons identitet, om dette så blot er med henblik på at gøre det muligt for elektricitetsselskabet at spore den pågældende person i tilfælde af indbetaling af et for stort eller for lille beløb.

Et sådant krav er imidlertid ikke begrundet i EU-lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Faktisk kan disse særlige former for transaktioner anses for at være "lejlighedsvis transaktioner" i medfør af artikel 7, litra b), i direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Dette betyder, at såfremt disse transaktioner ikke overstiger 15.000 euro og ikke vækker mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, påhviler det ikke bankerne i medfør af direktivet at gennemføre en kundelegitimationsprocedure.

Konklusion

Da transaktionstypen kan beskrives som en "lejlighedsvis transaktion", påhviler der ikke pengeinstitutterne en særlig forpligtelse til at afvise disse transaktioner under henvisning til krav i EU's direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Kommissionen vil bestride andragerens påstand."

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.